

Keď úsmev klope na dvere

Úsmev za dverami

Úsmev krásny ľudí spája,

keď človek človeku veľa dáva.

Pohľadom meniac človeka k nepoznaniu,

ukazujúc trpký výraz v tvári sklamaníu.

Tvár je zdrojom nekonečných výrazov,

no len jeden z nich je víťaz víťazov.

Neboj sa ho vyznať svetu.

lebo ak ho pochováš v sebe hneď,

svet bude bezmocný bez tvojho úsmevu,

a ostane len horký jed.

Čaká, čaká, kým ich otvoríš,

aby sa ti radosť do života vliala,

no bez úsmevu v živote pohoríš,

a nikdy sa neukáže tá krásna žiara.

Dlho bol pochovaný ten tvoj dar,

prichádza čas aby si ho využil,

aby nevyšiel zbytočne nazmar,

a ty s ním rozumne vynaložil.

Čo bolo, už viac nie je,
človek našiel, čo mu chýbalo,
teraz sa stále smeje,
a smútenie zlyhalo.

Ten výraz v tvári jemnej,
dávno zabudnutý,
ukázal sa v kráse peknej,
a zlom bude nedotknutý.

Dar radosti

Červené líca plné slasti,
v tvári pocit nekonečnej radosti.
Hrejivý úsmev tiahnu sa po tvári,
človeka obchádzajúc pocit otravy.
Krutý hnev ľuďom bráni sa smiať,
no úsmev im pomáha sa radovať.

Úsmev majúc veľkú silu,
daj pozor aby nebol nasilu.
Úsmev všetko lieči rýchlo,
a veľa problémov okamihom stíchlo.
Všade kam prídeš, choď živý,

aby každého liečil tvoj úsmev žiarivý.

Boh ti do tváre úsmev vložil,
chce vedieť akoby si s darom vynaložil.
Preto neplytvaj svojim darom márne,
ale tak ako je to v živote správne.
Všetko, čo má nech pominie,
len nech tvoj úsmev sa nerozplynie.

Náhle prišiel veľký chaos,
úsmev už ako by bola starosť,
na svete sa pomínula vďačnosť.
Kde sa podela tá všetká radosť?

Možno cítiš vo svete ohavnosť.
Možno prežívaš veľkú bolesť.
Možno vnímaš veľkú slabosť.
Možno sa už v tebe vytratila mladosť.
Ale pamätaj, že len úsmevom môžeš poraziť nekonečnú zlosť.

Úsmev, súčasť života

Úsmev, krása tváre ukazujúc pocit jari.

Úsmev, sila veľkej radosti.

Úsmev, dar najväčšej vlastnosti.

Úsmev, pocit nekonečnej vďačnosti.

Nepoznať úsmev je bolesť veľká,

človeka strhla minulosť všetká.

Nevie ako sa z nej dostať,

hľadá pomoc, kedy prestať.

Bez úsmevu sa ľuďom brána neotvorila,

akoby sa vo svete rovnováha narušila.

Krutým svetom sa pomaly preháňaš,

je len na tebe ako sa s tým vysporiadaš.

Radím ti dobre, úsmev použi.

Pýtam sa ťa: „Čo ťa ťaží na duši“?

Človek si uvedomil svoju chybu,

čarovný úsmev vynaložil veľkú silu.

Úsmev je všade, kam sa pozrieš,

rovnováhu vo svete vyrieš.

Krása úsmevu sa potvrdila,

rovnováha sa vo svete nastolila.

Teraz krásnym svetom chodíš,

ľudský úsmev všade vidíš.

